

TELEGRAFUL ROMAN.

Apere Marția. Joi și Sâmbătă

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceșane Sibiu strada Măcelarilor 45
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refușă — Articuli nepublicați nu se înapoiază

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr., rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Nr. 7774 Scol.

Notificare oficială.

Sub titlul „Népoktatásügyi községi közigazgatás kézikönyve”, a eșit de sub tipar o carte în care sunt adunate legile și ordinațiunile privitoare la afacerile școlare în comune.

Autorul este Dr. Michail Szabó, subinspector de școle în Cluș.

Cartea, de care e vorba, e foarte folosită pentru toți, cari au de a face cu cestiuni de școle. Se poate procura dela autorul cu prețul de 2 fl. 20 cr. Prețul în boltă de 2 fl. 60 cr.

Atragem atențiunea tuturor bărbatilor de școlă asupra ei.

Sibiu, din ședința senatului școlar în 20 April, 1895

Consistoriul archidieceșan.

Centralizare.

Sibiu, 24 Maiu 1895.

În congresul bisericesc din acest an, a fost obiect de pertractare și un proiect de regulament pentru afacerile episcopesci. Precum s'au convins cetitorii noștri din rapoartele publicate despre ședințele congresului dl Tr. Barzu, deputat din dieceșă Caransebeșului ca raportor al comisiei financiare, la care incompetent se transpusese acel obiect, a combătut acel proiect în consonanță cu sinodul dieceșan din Caransebeș, susținând că nu este nici o necesitate de o administrare uniformă, a averilor bisericești în întreaga Metropolie, denegând totodată dreptul congresului de a regula afacerile episcopesci în dieceșă, aparținând aceea afaceri numai competenței sinodului episcopesc.

Combătut de dl deputat Parteniu Cosma cu argumente basate în statul organic (vezi cuvântarea dlui P. Cosma, publicată în Nr. 55/95 al ziarului nostru) dl Barzu îndată a revocat propunerea sa, aderând și el la propunerea dlui Cosma. Cu toate acestea

dl Barzu a aflat, că este dator să publice cuvântarea, ca se afle comitenții săi de acasă, cât de apur a știut el apără vederile lor în congres. și maimutilându-și ici călela cuvântarea și propunerea unde tonul era mai provocător a trimis-o Monitoriului oficial al dieceșei Caransebeșului spre publicare, ceea ce „Monitoriul” — „Tribuna” a și împlinit, sub titlul: „Centralistii afacerilor episcopesci”, cu înțelegerea, că discursul s'a ținut în congres în contra încercărilor de centralizare ce se fac prin regulamentul din cestiune.

Nu publicarea discursului dlui Barzu ne face să ne ocupăm de această cestiune, ci intențiunea ce o urmăresce „Tribuna” din acest incident, creșdend pôte că prin asta face un bun serviciu patronilor săi din Caransebeș, și pôte discredită pe alți bărbați distinși ai bisericei noastre. Ea aruncă în lume cuvântarea „centralizare”. De unde centralizare? Este vorbă în proiectul din cestiune de centralizarea averilor dieceșelor la metropole? Nu este. Nici chiar dl Barzu nu vorbește de centralizare. Scopul este numai ca administrarea averilor bisericești să fie uniformă în toate dieceșele, ăci ceea ce nu le place unora este, că după dinșii ar fi prea multe cestiuni de avere apelabile la consistoriul metropolitan.

Cel ce a cetit proiectul din cestiune, ăci redactorii „Tribunei”, din cari cel puțin trei erau totdeauna prezenți în congres, dacă au voit au putut să l'aibă și să l'cetască, trebuie să constate însă, că în cele mai multe cazuri, din cele contemplate în proiect apelabilitatea la consistoriul metropolitan este foarte necesară. O controlă din partea unui organ suprem asupra procedurii consistoriilor episcopesci numai folositor pôte fi și numai mângăere pôte produce pentru părțile litigante și pentru întregul popor din toate dieceșele. Dar așa se vede, că nici „Tribuna”, nici autorul prim-articolului din numărul seu 115 nu știe unde lovesce atunci, când crede că dă în unele persoane lor neagreate.

Proiectul din cestiune este fătul consistoriului metropolitan carele în contra votului sinodului din Caransebeș, cu totă energia insistă pe lângă stabilirea prin congres a regulamentului din cestiune, ăci în consistoriul metropolitan sunt reprezentate toate trei dieceșele, în număr egal în o terțialitate preoți și două terțialități mireni. Toți trei arhierii sunt membrii consistoriului metropolitan, ba, după-cum suntem informați, în consistoriul metropolitan nici nu au fost divergențe de păreri în privința celui obiect ci chiar și acei caransebeșeni cari ca membrii ai consistoriului metropolitan au vorbit în congres contra proiectului, în consistoriu nu l'au combătut.

Tot în același număr al „Tribunei”, în care se publică discursul dlui Barzu, adică în nr. 115, din 2 Iunie n. la primul loc „cu plăcere” dă loc „Tribuna” unui articol în care autorul dând publicității un act necontrolat și oficial neadmis nici măcar de a fi cetit în sinod, la care a fost înaintat, îl prezintă ca o „teribilă” probă în contra centralistilor I. P. S. Metropolitan și Parteniu Cosma.

Deci și înțeleptul autor al acestui articol a audeț de a devisa „Centralizare” cu care crede, că pôte discredită în biserică pe I. P. S. Metropolitan și pe dl P. Cosma. Nu ne împoartă opinia autorului celui articol, pentru că el nici când n'a fost conșcui de opinia sa, ci om blăjin din firea sa, dar esaltat și van de a trece de mare naționalist se lasă a fi exploatat de alții mai șireți.

Avem însă de al trage la dare de sémă pentru publicarea unui act oficial înaintat la sinod, pe care însă sinodul nu l'a admis nici spre a fi cetit, până când corporațiunea, pe care o privește nu se dechiara asupra lui.

Este vorba de cestiunea de daunare de circa 700 fl. defraudată de fostul director al tipografiei archidieceșane și destituit prin comisuniunea administrativă a acelei tipografii pentru defraudare și neglijență în oficiu.

Comisiunea administrativă a raportat despre acel cas la sinodul din anul trecut, arătând și suma daunei cauzate prin destituirea director. Sinodul a ținut desolvierea caei în suspens, până când pe calea consistoriului se va dovedi dacă nu pörtă cumva și membrii comisuniunii administrative vina prin neobservarea controlului necesare asupra directorului destituit. Toți membrii comisuniunii cari erau și membrii în sinod și anume dnii Dr. Ilarion Pușcariu, P. Cosma, I. de Preda cu Escelența Sa Metropolitan ca președinte în frunte, au insistat ca să se iee un conclud în acel sens și fie sigur ori și cine, că acei ce se va constata că nu și-au făcut datoria la timp, nu vor esita a satisface și răspunderei materiale al oficiului lor de altminteria onorific.

Consistoriul, rectius referentul, precum se vede a lăsat lucrul baltă până în ajunul 24 Martie l-a referat an și apoi consistorul a emis din sinod seu pe dl cassar Pantaleon Lucuța se cerceteze la tipografiă și la librărie. Dl Lucuța a cercetat, cum a putut, în câteva zile și și-a făcut raportul ddto 5/17 April a. c. cătră consistor, va se dăca nume al patru zile înainte de deschiderea sinodului din estan. Consistorul a pertractat acest raport în ultima sa ședință înainte de sinod, când nu mai era timp nici de a cere deslușiri dela comisuniunea administrativă a tipografiei asupra celor cuprinse în raportul comisurului seu, nici a studia însuși raportul și a și forma o opiniune a sa cătră sinod ci, ca se nu rămână dator sinodului cu răspuns la concludul din anul trecut, a transpus simplu raportul dlui Lucuța la sinod.

Comisiunea financiară a sinodului prin referentul seu Dr. Ioan Mihu, când s'a pus la ordinea zilei acest obiect, a raportat sinodului, că consistoriul n'a satisfăcut concludului din anul trecut, că din partea sa n'a înaintat nici o opiniune, ci un raport al dlui Lucuța, care nu l'a comunicat nici măcar cu comisuniunea administrativă

FOIȚA

Ucișă.

Slăbit ăce călugărul
Și biruit de bôlă;
Chilia împrejurul lui,
Ce tristă e și golă!

Bătrân e și trecut de tot
Cu chipul ca de cêră,
Cum e chipul bolnavului
Într'a vieții sêră.

La cap stă răsăgnit Iisus,
Ăci candela aprinsă
Își odichnesce razele
Pe fața lui cea stinsă.

De-alături duhovnicul
Îl mângăe cumințe;
Cuvântul lui atât de blând
În suflet cald îl simte.

Și lacrimi es bolnavului
Pe genele cărunte —

— De focul unei amintiri
E tot sudori pe frunte.

Dintr'un trecut îndepărtat
Ea-l muștră 'ngrozitoare
Cu un păcat de ucișă,
Chiar și acum când móre.

Din lumea morții, din mormânt
L'aduce o femeie —
— În ochii lui la peptul alb
Plângend ea se descheie;

Pe el o rană de cuțit
Mai sângêră ș'acuma —
— Sigilul morții pe un piept
Curat și alb, ca spuma.

— „Tu cine esci, de unde vii
„Așa de muștrătoare?
„Și rana de pe pieptul tău
„De ce-mi arăți tu ôre?

„Vai! sânge m'a stropit din ea
„Cum stai tu dinainte-mi!“ —
„Pe fruntea mea îl simt ardend
„Adenc până în minte-mi!”

Fugi! te cunosc!... femeia mea!
„Eu ucișă nemernic!”

„Nici chipul morții, ca al tău
„Nu-i grôsnic și puternic!”

„Vai! lasă-mă să mor odat'
„Nu-mi mai lăsa sfârșitul! —
„Ascundeți rana de pe pept
„Și ertă pe greșitul!”

„Ți e greu!“ — ți dăce preotul
Punendu-ți o făclă —
— În mâna lui ea tremură
Ca tristă mărturie.

De-odată ochii mari și albi
Sub frunte i-se cască...
...Bătrânul s'a plătit acum
De dajdia cerescă.

Atunci lumina a scăpat
Pe fața lui un picur —
— În lipsa altor lacrimi
Jelitul'a el singur.

Brașov.

I. Priscu.

XV. Capitol.

Viață și datine în Uganda. — Țăranul. — Căpetenia. — Impăratul. — Țara. — Observări generale. — M. Stanley. (Urmare.)

Coborind din zăpadă cu iuțală de necredut, plăcă la Usongora, adună cu brațele sale lungi și sigure ciurde mari de vite, cu toate că poporele de acolo să apărău cu vitejie turbată, adună mii de femei și copii frumoși, cu nasuri drepte și buze subțiri și le mână înaintea sa cătră Uganda. Dar pe drum dă de diferite greutăți. Șesul din Usongora e acoperit cu sare și în și cu Alkali, a căror folosire peste măsură la mulți le aduce mórtea. În vâi clocotesc isvóre de nămol, și din vârfurile munților conici ese foc și fum deosebit, și din când în când chiar și din pământ se aude un sunet surd, și pământul pare a tremura.

Și poporul din Wanjoro se aliază cu mule cu indigenii din Gambaragara, ca să-l facă greutăți la reîntôrcere. Ei îl pândesc și-l chinuesc Pokino torturază și îl răpesc. Dar euraul lui Pokino e mare. El respice daretelor supranaturale din Usongora, țară plină de minuni, și prin iuțală și minte ageră evită mrejele, întinse ca să l'prindă în ele, și,

a tipografiei spre justificare, deci propune ca actul să se restituie consistoriului spre finalizare, cu îndrumarea, ca la proxima sesiune se va prezenta părerea sa asupra întrebării ce i s-a pus, iar până atunci rezolvirea obiectului în merit se ține în suspens.

Un deputat a cerut să se cetească raportul dlui Lucuța, sinodul însă n'a admis să se cetească și prin asta se vede publicității un act necontrolat, un raport al unui comisar consistorial menit a rămâne în arhiva consistoriului, iar nu a se înainta la sinod neesaminat de consistor, ci a primit propunerea comisiei.

Deputatul respectiv în urma acestui vot s'a dus la masa biroului sinodal, a luat actul la sine, l'a cetit după aceea în fața sinodului și l'a decopiat.

În calitate sa de deputat a avut drept să facă chiar și acesta ca la timpul său, în cas de lipsă să facă uz de el în sinod. Îndată ce sinodul n'a admis cetirea lui însă și prin asta l'a subtras dela publicitate, nici în calitate de deputat nu i-a fost permis să l' de publicității.

Cu toate acestea, firea nu l'a lăsat să păstreze discrețiunea obligată, ci când a crezut, că poate strica autorității capului bisericii sale l'a dat publicității în organul care își consideră de a sa chemare micșorarea autorității celui cap bisericesc. A simțit el necuviința ce comite prin această perfidie și pentru asta dăce în articolul său, că actul l'a primit într'un plic anonim, dar cu astă minciună stupidă pe noi care cunoștem paserea de pe pene nu ne poate seduce. Și până când îl va trage sinodul la răspundere noi suntem siguri că disprețul tuturor celor nepreocupați este plata lui.

Cu astfel de arme luptă „Tribuna” contra bisericii noastre. Dar abstracție făcând dela incorectitatea armelor și admitând că toate cele cuprinse în raportul dlui Lucuța sunt adevărate și anume că nici organul de controlă imediat instituit de însuși Șaguna, prin testamentul său pe viață, nici corporațiunea intrăgă nu și-a împlinit datoria de a controla manipulațiunea persoanelor angajate cu responsabilitate la tipografie și la librărie și prin asta au periclitat o parte a averii arhiepiscopiei, au nu chiar acesta dovedește necesitatea ca să existe un for suprem peste arhiepiscopie, carele cel puțin în cas de apelată se potă interveni și a controla și prin controlă, a salva averea arhiepiscopiei? Să ne închipuim d. e. că membrii comisiei administrative, constatată fiind dauna cauzată prin neglijența lor, n'ar voi să o restituie, să ne închipuim mai departe că fiind ei afară de dl P. Cosma, toți membrii

și ai consistoriului, acela n'ar voi să-i constrângă la plată pe cale disciplinară ba chiar i'ar absolve; ar fi bine pentru fonduri ca să nu existe alt for neinteresat, cum este consistoriul metropolitan, carele în urma apelatei, se vină a i obliga să restituie dauna averii arhiepiscopiei.

Iată deci, că chiar cazul produs de înțelepții dela „Tribuna” pentru a combate apelabilitatea cauzelor episcopesci din eparchii la consistoriul metropolitan — căci acesta este perhorrescanta centralizare prin proiectul de regulament — se dovedește necesitatea lucrului care vor ei să-l combată el.

Dar în fine se vorbim puțin și de centralizare. Au nu este centralizare deja însăși Metropolia? Au nu este interesul nostru nu numai bisericesc, ca toate trei diecezele se năsuiescă a fi una în instituțiuni, în simțiri în aspirațiuni și ca toate acestea să și aibă directoriul lor la un loc în Metropolie?

Ar slăbi diecezele prin această centralizare la Metropolie? Noi credem din contră, că atât părțile constitutive ale Metropoliei cât și biserica intrăgă concentrată în Metropolie prin asta numai câștiga ar pute în vază și în putere, în sus și în jos, în lăuntru și în afară.

„Tribuna” de ani de zile luptă ca pe teren politic se concentreze la un loc, nu numai pe toți Români, și chiar pe Slovaci, Sârbi, Ruteni, Nemți, Sași, etc. ca astfel toți împreună să și potă validita drepturile, cari ca singuratici nu le pot, ca cei slabi să devină tari prin concentrare.

Au numai pentru biserică să învolve pericol concentrarea puterilor?

Nu mai comunardii combat concentrarea puterilor ăr munca comunardilor n'a fost crearea ci distrugerea.

Etă programul „Tribunei” și amicilor ei pentru biserica noastră.

Sibiul 23 Maiu 1895.

În numărul trecut al diarului nostru am terminat cu rapoartele despre sesiunea actuală a congresului nostru național-bisericesc, deși am dispus de puțin spațiu, căci și alte lucruri au trebuit să ne atragă atențiunea, totuși ne-am silit să terminăm cu reproducerea momentelor mai importante din lucrările congresului nostru, ca cetitorii nostri să aibă înaintea ochilor o iconă viuă și esactă a celor petrecute, spre a se putea orienta.

Am reproduș fidel decursul debaterilor, am grupat la un loc conclusele, cari au privit obiecte mai importante, și cari și de congres au fost privite ca directive, și tot așa tre-

buie să fie considerate și din partea cetitorilor nostri.

Sesiunea actuală a congresului a fost bogată în momente de adevărată însuflețire pentru dezvoltarea sănătoasă a instituțiilor noastre bisericesci, și pentru căutarea de căi spre a fi ferită de cursele, cari i sunt puse înainte.

Pietatea către marii binefăcători ai santei noastre biserici, căci cu pietatea voim să ne facem reprivirile noastre, pietatea către marii binefăcători a fost totdeauna caracteristica bisericii noastre. În spiritul acestei pietăți s'a ținut și în prima Sămbătă a actualiei sesiuni congresuale parasta pentru reșosatul nostru marele metropolit Andreiu Baron de Șaguna, și pentru odichna sufletului reșosatului marelui mecenat Emanuil Gozdu.

Ambii acești doi Macedo Români au fost cu trup și suflet în mijlocul credincioșilor români ai santei noastre biserici ortodoxe române. Ca români ortodocși au trăit pentru biserica română ortodoxă și-au jertfit întreg capitalul lor spiritual și material, și în ambe direcțiunile ni-au lăsat o bogăție de comori, cari pe veci i-au făcut nemuritori.

Model viu de români ortodocși pentru trecut, model viu de români ortodocși vor rămâne și pentru viitoriu, demni de imitat de către toți credincioșii bisericii noastre.

Omni geniali, suflete superioare, ei s'au ridicat mult peste contemporanii lor, și ca toți omni mari, n'au fost nici ei de un gust cu toți ceilalți în aprețierea lucrurilor, în judecarea cursului lumei. Nici nu ia înțeleș întru toate lumea contemporană, și vecinic semnificative vor rămâne cuvintele lor, cu cari se mângăiau la cărțile contemporanilor lor: după moarte mă vor cunoșce.

Și ați după 2 decenii dela reșosarea lor, figurile acestor doi Macedo-Români măriți să ridice în istoria culturală a dezvoltării noastre bisericesc-naționale, și ca far luminéză cărările tinerei noastre generațiuni.

La locul al doilea cu mândrie relevăm adevărata bucurie, cu care s'a celebrat jubileul de 25 de ani ai constituționalismului în biserica noastră.

La „Înălțarea Domnului” am ținut în biserica noastră catedrală de aici „Docsologia festivă” și am înălțat la ceriu ferbinte rugăciuni pentru facerile de bine, pe cari Dumnezeu le-a revărsat asupra noastră.

Suntem ați întruniți în o metropolie toți românii greco-orientali din Ungaria și Transilvania. Prin instituțiuni sănătoșe s'a atras în consultările noastre elementul laic al bisericii. Omni cu inimă, cu vaste cunoștințe de impregiurări și de omni

sunt puși în singuraticile organisme ale bisericii noastre. De aceea am ținut noi, că a fost fericit momentul, când am putut întruni la lucrare comună elementele din biserica noastră.

Verificările deputaților la aparență nu au dat mult de lucru, cu toate aceste în sesiunea acesta verificările deputaților ni-au prezentat și momente importante.

Congresul a descoperit alusuri în aplicarea constituțiunei, de aceea a anulat mai multe alegeri, voind a exercia dreptate și a lua dela început tăișul abuzurilor, cari dora ar voi să între în sinul bisericii.

Mai importantă ni se pare cestiunea cu ținerea în evidență a două alegeri nu pentru defecte formale, căci alegerile erau făcute formal în regulă, ci pentru ținuta deputaților aleși în afaceri, cari ating biserica.

Prin voturile lor în legislativă țerei doi fii ai bisericii noastre s'au pus în flagrant contrast cu voturile sinodelor noastre eparchiale, cu voturile arhierilor nostri, cu sentimentul general al bisericii noastre. Cu un cuvânt ei au vătămat disciplina bisericescă.

Judecata încât sunt ei culpabili pentru vătămarea acelei discipline s'a dat în competița sântului sinod arhieresc.

Vor ști deci credincioșii bisericii noastre, că ținuta lor nu e indiferentă bisericii, și la ocașuni date ea vine sub judecata bisericii în interesul disciplinei bisericesci și al moralului public, care trebuie să reguleze viața singuraticilor.

Moment principal au fost legile politico-bisericesci, cari ating de tot simțitoriul bisericii noastre.

Consistoriul nostru metropolitan merită totă recunoștința pentru viul interes, cu care a tratat această cestiune de tot delicată și de o mare gravitate, și deosebită importanță pentru intacta conservare a instituțiilor noastre bisericesci.

Propunerile consistoriului metropolitan în această importantă cestiune au fost primite cu unanimitate de voturi, și contrapropunerea principală de a se remite propunerile la competența sinodului arhieresc asupra noastră au făcut impresiunea, că ea e calculată pentru efect pe sēma publicului din galerie, și din afară, care dă mult pe o opozițiune în toate lucrurile numai pentru-ca ea să fie opozițiune.

Prin articolul de lege XXVI din 1893 s'au creat o stare precară pentru școlele noastre confesionale. La aparență la locul prim vine dotațiunea corpului didactic, în care punct noi nu vom pute țină concurență cu statul, lucrul principal însă se reduce la ingerința cea mare, care prin numita

când se dă ocașune, el însuși pune curse inimicilor, și-i nimicește și în fine sosese în capitala împărătească cu o trofeă de vite și sclavi, cari sunt în stare să umple de bucurie chiar și inima împăratului.

Împăratul defige o și ca să-l primescă pe el și pe ostașii săi, și ca recompensă să se dea numai celor viteji, el a poruncit să se prepare vase colosale pline de bere tare de Pombe, care se servescă ca o probă, din care să se cunoscă cei tari din cei slabi.

Diua cea mare a sosit. Împăratul își ocupă tronul cu pompă deosebită, la spatele lui haremul, de amândouă părțile căpeteniile lui, aședate după rang, musketierii la posturile lor de pază, tobașii și musicanții lângă ei. Multe stéguri, vârgate alb și roșu colorile primite de împărăție, fâlfăie în aer. Înaintea împăratului sunt aședate — ca și nisee probe pentru vitejia cea veritabilă — vase mari cu bere.

Pokino se apropie, se aruncă la pământ și începe să povestescă despre călătoriile sale cele aventurișe și faptele sale din Usongora pe când eroii cari au luat parte la marea invasiune, stau acolo cu grămada și ascultă vorbele lui.

După ce și-a terminat povestirea împăratul îi dăce scurt: „Bea dacă poți!”

Pokino se ridică să apropie de vasele cu bere, ia o lingură mare și o cufundă în Pombe; apoi o scote, o ridică în sus și întorcându-se către ostașii, cari l'au urmat strigă: „Tekeh?” („Sunt vrednic, sau nu sunt?”)

„Tekeh” („Ești vrednic!”) răspunde mulțimea chiuind de bucurie.

Încă odată întrebă „Tekeh?” și ărăși răsună strigătul de bucurie „Tekeh!” cu repeșite aplause, și deorece a fost recunoscut de vrednic, bea, exprimă împăratului recunoștința sa Twijansi, și se retrage, ca să facă loc altora să bea berea de probă. Cei aflați de demni sunt lăudați, cei nedemni sunt condamnați prin sentența poporului la moarte.

Curând după această și festivă lui Katekiro Mjandja îi aflară viua, că împins de vanitate și sumetie, fără considerare la dreptul stăpânului său, și-a luat mai întâi partea sa, și a ținut pentru sine cele mai frumoșe sclave; el cădu în disgrăție, și după un scurt proces fu decapitat.

Devenind astfel liber postul de prim-ministru, Pokino fu denumit de urmaș în acest însemnat oficiu, și astfel Magassa cel modest de odinioară s'a ridicat până la ministru, care în putere stă mai aproape de im-

păratul, și-și au ajuns c a mai estrema țintă a ambițiunei sale.

El șade șilnic la drepta suveranului său pe covor, supraveghează toate afacerile imperiului, comandă armata, și când se duce din apropierea stăpânului său, împărat e însoțit și salutat cu respect de toți căpitani provinciei sale, și de o mulțime de popor care toți se grăbesc a-i sta în cale, ca să-l vadă cum trece. Mai departe are dreptul, să alegă care i place dintre femeile devenite robe în rășboi, și să-și rezerveze sie-și animalele ce le mai frumoșe. Din toate stofele mărgelele, vinul, și alte daruri, cari le primese Mtasa, el își capătă partea sa, pentru-că Katekiro, odinioară Pokino, și-și mai de mult Magassa, acum e prim-ministru, așa dăcând primul în țară, cancelarul ei. Dar acum ce mai vine?

Într-o și, când mă cercetă în locuința mea, îl lăsa să-mă cerceteze farmacia mea. După ce i-a ținut o conferență despre diferența întrebuințare cu Landanum, spre mirarea mea, suspinând făcu observarea: „Ach asta e medicina, care doresc s'o posed. Nu mai ai puțin și pentru mine?”

Sărmane Magassa! sărmane Pokino! sărmane Katekiro! De acum, când e încă tânăr și e în flăcarea vieții, stă la pândă, și

are nopți nedormite, că nu cunoșce cēsul, când domnul dela funie” îl va chema și pe el, ca pe antecesorul său.

Rămâne să așdăm despre o întâlnire cu Kasudju, primul dintre călăii împărătesci ceea ce o las unui alt călător.

Kabaka sau împăratul.

Perdeua se ridică, și ne desvleșee un deal, acoperit cu colibe înalte, conice, îngrădite cu garduri înalte de trestie. Din trunzișul arborilor pisang și al bananilor ici și colo se zăreșc vârfulurile acestor colibi. Drumuri late, bine planate duc în sus; de laturile lor se estind palisa de trestie, și în dosul acestora la lumina sōrelui grupe de colibi apar sure din verdēta cea dēsă, care le încunjură. Indigeni, îmbrăcați în costume bizare, să îndesuiesc la intrările cele late. Haine albe strălucesc la lumina sōrelui, și față cu cele roșii ca sângele, sau simple calenii fac un deosebit contrast. Omni își îndrēptă pașii către cortul împărătesc de pe vârful delului. Până când nu e permisă intrarea, ci să îndesuiesc la porți povestind, sau schimbând salutări între sine.

(Va urma.)

lege s'a dat statului la instituirea și mai cu seamă la disciplinarea învățătorilor, congresul și în această afacere a luat concludere, cari apără interesele noastre bisericesti.

Estensiunea mare a provinciei noastre metropolitane, numărul populației și în deosebi buna administrațiune reclamă înmulțirea episcopielor, respective crearea de episcopii nouă. Necesitatea acasta o a constă Șaguna încă până era în viață, când a înființat fondul celor două episcopii istorice din Oradea-mare și Timișoara. Congresul și în acest obiect a luat dispozițiuni, ținând cont și de specialele interese ale arhiepiscopiei.

Principiul apelabilității ține în februarie încordare încă și acum singuraticile diecese. Desbaterile congruale și în punctul acesta sunt de tot instructive.

Pentru orientarea cetitorilor am făcut această scurtă reprivire asupra activității din actuala sesiune congruală.

Vom mai reveni, căci multe momente importante aflăm în desbaterile din sesiunea congresului trecut.

„In ajunul falimentului“.

Cetim în „Dreptatea“ Nr. 113 din 20 Maiu (1 Iunie) 1895:

Cine nu crede că politica urmată de cei dela „Tribuna“ este în ajunul falimentului, n'are decât să cetască articolul ei de ieri „Moderații au cuvântul“ și se va convinge pe deplin.

Acest articol se pare că e o ultimă spasmodică svêrcolire, pentru ca de nou prin seducerea opiniei publice românești să se întărească în pozițiunea care amenință a le scăpa din mână.

Tactica acasta urmată de organul partidului poporal e atât de veche cât de veche e existența acestui diar. De două arme s'a folosit cu deosebire „Tribuna“ pentru a-și ajunge scopurile sale: de minciună și scandal. Prin minciună totdeauna a susținut, prin scandal a făcut senzație.

Se n'ștelege, că nici de astădată nu pôte să nu se folosescă într'un chip sau într'altul de aceste meschine arme. Noi de altcum înțelegem perfect acest mod de procedere a ei, pentru că suntem în clar și cu scopurile ei.

Acasta mică digresiune în treacăt, și acum „Moderații au cuvântul“.

Totă lumea știe, că unde am ajuns prin politica urmată de noi pân' acum, o știe acasta mai bine de cât toți și oamenii „Tribune“. Situațiunea noastră actuală e pe cât se pôte de proastă.

Suntem stânginiți în toate acțiunile noastre așe, în cât nu ni-a mai rămas aproape nici un teren, pe care să ne mai putem liber mișca.

În fața acestei stări de lucruri noi suntem condamnați a sta cu mâinile legate, pentru-că nimenea nu ne spune, ce și cum avem să lucrăm. Comitetul nostru național, carele pân' avea primul cuvânt, când era vorbă de o acțiune mai energică, s'a desființat prin ordin ministerial și desființat a rămas pe lângă toate protestările ridice ale unor fruntași membri din noul comitet, cari declară de neesistent ordinul ministerial, de și încă până n' diua de aji nu s'a făcut nimic, pentru a conchiema comitetul, pe care dîngii nu-l cunosc de desființat.

Nu pôte dar' să surprindă pe nimenea, dacă în fața acestei situațiuni încurcate și desolate, mulți dintre noi sunt cuprinși de un sentiment de neliniște pentru cele ce au să se întâmple în viitoriu.

De acasta încercătură, de acasta situație penibilă, în care politica de pân' aci ne a înglodat, ar dori bucuros

oameni „Tribune“ să scape cât se pôte de eftin, și dacă numai posibil va fi, așa, ca dîngii tot de-asupra să rămână.

O potrivită ocaziune pentru ajungerea scopului acestuia le da scirea lansată de biroul de presă din Budapesta, conform căreia moderații aveau să se întrunescă în Sibiu și apoi în Blăși, pentru ținerea unei conferințe, unde avă să se discute asupra întinzei ce vor avea de observat în actuala sesiune politică.

Svonul acesta, după cum înșiși cei dela „Tribuna“ recunosc, a fost de sigur fâurit în oficina biroului de corespondențe. Că ce tendințe se vor fi urmat cu lansarea acestei sciri, este altă chestiune. Pôte în urmă să fie dorința guvernului magiar ca să înjghebeze între noi un partid „moderat“; dela o simplă dorință însă până la concretizarea aceleia e o mare distanță. Acasta o știe și „Tribuna“, scopul ei era însă, ca să ne înfățișeze pe noi ca „moderați“, de cari la un dat, guvernul magiar cu drag se va apropia, de ore-ce noi „moderați“ suntem speranța magiarilor întru resolvarea favorabilă a chestiunii valache.

Și cum să nu, când tot acest guvern

„a făcut tot posibilul ca să oblescă terenul dinaintea așteptatei „acțiuni“ a „moderaților“. Comitetul central al partidului național a fost zăvit. Majoritatea membrilor ce-l compuneau s'au înținat, sau au fost silți să se espatrieze. Partidul național de asemenea a fost paralizat în organizațiunea și activitatea prin faimosele ucasuri ale faimosului „împăciuitoriu“ Hieronymi. Ba mai mult: Grație energiei guvernului și a zelului său referent în chestiunea naționalității, nu mai au voie să se întrunescă nici trei la un loc, când vorba e de ceva cu miros „ultraist“. Solgăbirăii, procurorii, juii de instrucție, gendarmii, funcționarii de vamă și și de poștă, spionii și lingăii, cu un cuvânt totă haita de care „liberalismul“ celor dela putere dispune, este în picioare, opresce, dă în judecată, închide, secuestrăză confiscă tot ce samănă a manifestare a vieții naționale române.“

Ceea-ce va să dică, „Tribuna“ ne înfățișează deoparte ca oameni cari suntem gata să intrăm în serviciul guvernului magiar, de altă parte vrea să-si scuze neghiobiile comise în politică pân' acum prin împrejurarea, că toate fărdelegile câte a făcut guvernul magiar ce-a le-a făcut de dragul „moderaților“. Urmarea acestei perverse gândiri ar fi, că dacă noi „moderații“ am contribuit la înrăutățirea situației noastre, atunci erăii noi trebuie să contribuim la clarificarea ei deorece: „moderații au dora cuvântul!“ Cu alte cuvinte „moderații“ ar trebui să scotă tribul din imala în care l'au înglodat caribuniștii.

E adevărat că „Tribuna“ se mângăie cu împrejurarea „că opinia publică română este departe de a fi accesibilă pentru politica moderaților“ de orece „ea stă în conflict cu sentimentul public al poporului român“, totuși pe de altă parte ea „dorește precum „dorește și guvernul magiar“ — veți Dămine — să ne vadă la lucru.

Plăcerea acasta prin care „Tribuna“ caută să scape atât de eftin din situația desolată în care ne-a împins, nu i o vom face.

Ar fi cea mai mare neghiobie ce ar putea să comită așa numiți „Moderați“ dacă dângii și ar eși din rezervele pe cari și le-au impus. Trebuie să lăsăm odată pe oamenii „Tribune“ să isprăvescă cu politica lor de răchete, și numai după ce se vor fi usat până la neputință atunci au să între în „moderații“ în acțiune, ci oamenii cari vâd mai departe decât până înaintea nasului.

Că momentul acesta nu este departe, nu dovedesc articolul citat. Suntem în ajunul falimentului.

Noutăți.

„Scrisore deschisă către regele“.

Înainte cu câte-va luni fusese osândit diaristul Caspar A. Zarándy la un an închisore de stat, deorece îndată după mórtea lui Kossuth el publică sub titlul de mai sus în diarul „Olvasd“ un articol, în care procurorul de stat află vătămăre de Majestate. Curia reg. cassă însă sentința Tribunalului din motivul, că jurații la întrebarea că conține articolul lesa Majestate, votară 6 cu „da“ și 6 cu „nu“, ér la întrebarea, că vinovat e Zarándy, votară 7 contra, și 5 pentru; astfel deci a fost contradicere în răspunsurile date la întrebări. Alaltăieri s'a pertractat din nou procesul de presă. Jurații însă votară în favorul lui Zarándy cu 8 contra a 4 voturi, și astfel tribunalul achită pe acusat. — Ore cu un român în cazul acesta ce s'ar fi întâmplat?

Introducerea legilor politice-bisericesci. După-cum aflăm dintr'o scire a lui „Neue Freie Presse“ din 31 Maiu n. primită din Budapesta, ministrul de culte și instrucțiune publică, Dr. Wlassics, și-a terminat deja ordinațiunea privitoare la executarea legii despre religiunea copiilor, sancționată deja. Acastă lege, dimpreună cu celelalte legi politice bisericesci, va intra în vigore cu 1 a Octombrie a. c. și tot atunci se va scote din vigore ordinațiunea lui Csáky privitoare la botezul copiilor.

Nunciul Agliardi, după cum se anunță din Roma, este așteptat acolo în luna viitoare pentru de a raporta Papei. Se dice, că îndată după aceea va urma numirea lui de cardinal și va fi chemat din Viena.

Invitare. Dela Societatea științifică literară „Tinerimea română“ din Bucuresci, primim următoarea invitare: Societatea noastră serbând Duminecă 28 Maiu, ora 2 p. m. în noul palat al Atheneului, a XVIII-a aniversare a sa, vă rugăm să binevoiți a ne onora cu prezența Domniei-Văstre.

Serbarea se va deschide de Președintele societății, Nicolae S. Dumitrescu, printr'o cuvântare în care se va arăta scopul și mersul Societății, după care dl Ștefan V. Nanu va vorbi despre Studiul limbei române și în urmă se va face distribuția premiilor pentru studiu și lucru manual la elevii și elevele învățământului primar, cari s'a distins la concursul ținut de Societate în anul acesta.

În speranță că vom fi încurajați, prin prezenta D-văstră, vă rugăm, a primi încredințarea osebitei noastre considerațiuni. Președinte, Nicolae S. Dumitrescu, Secretar, G. Al. Roșianu.

O distincțiune germană refușată.

Din incidentul festivităților dela Kiel, provocă împăratul Wilhelm academia din Berlin, să-i propună pe mai mulți învățați străini, pe cari el să-i decoreze cu crucea pasteur, care încă era însemnat pe lista celor ce aveau să fie decorați, răspuns scurt, că el se simte onorat, ca om de știință, nu pôte însă uita rebelul din 1870 și nu va primi nici odată un ordin german.

Din împrejurarea, că Pasteur a refușat ordul oferit din partea împăratului Wilhelm, inteligența din Paris se pregătesce a-i face mari ovațiuni. S'au luat deja măsuri pentru arangierea unei demonstrațiuni monstre. Mii sunt telegramele și epistolele de felicitare ce de atunci încôce mereu le primesce savantul francez.

Cel mai nou roman al lui Alesandru Dumas. O depeșă din Paris anunță, că ranumitul romancier Alesandru Dumas se însoră în timpul cel mai scurt. Mireasa e fiica unui bine-cunoscut actor francez. Mirele e de 71 de ani.

Hymen. Domnul Alesandru Mihailovici, ingineriu la căile ferate în Solnoc s'a logodit cu domnișoara Iuliana Nădășan Eremici.

Cas de mórte. Parochul nostru din Metesiu Nicolau Urșă, fost asesor al scaunului protopresbiterial al tractului Albe-Iulia a răposat în domnul în etate de 72

de ani. În mormântarea a fost Luni la 8 Maiu a. c. Il deplânge soția sa văduvă, fiul Ioan paroch în Poian și o mulțime de rudeni și cunoscuți.

Adunarea comitatensă. La încheierea fôiei am primit dela vice-comitele Sibiului următoarea înconoscintare: Măne în 6 Iunie a. c. st. n. la 10 ore se vor continua desbaterile adunării generale a municipiului.

La Țintă.

„Meditațiune politică“ de N. Cristea asesor consistorial, Sibiu Institut tipografic T. Liviu Albini 1895.

Acesta este titlul unei broșuri apărute în săptămâna trecută.

Broșura este de 73 pagini tipar garmond cam greu de cetit, împărțită în XII puncte.

Tecstul este garnisit cu multe citațiuni franțozesci și nemțesci.

Întreg cuprinsul ei, afară de prefață este lucrat pe timpul când dl Cristea era în internatul politic din Vaț.

Dl Cristea nu o spune dar noi dăm cu socotela, că încă privesce atitudinea politică ce au să o urmeze românii în situațiunea actuală, este sfatul tuturor colegilor săi din Vaț, adică, a majorității membrilor comitetului central al partidului național, condamnați la închisore din incidentul memorandului.

Dar fie ideile cuprinsor în acastă broșură chiar numai ideile d-lui Cristea, el a fost unul dintre cei mai valoroși membri ai celui comitet, și el a fost primul, carele în procesul din Cluș a avut curajul a primi fără rezervă răspunderea pentru faptele sale și prin asta a salva onora cauza ei ce o reprezintă în fața tribunalului și a lumii, compromisă binișor prin fasiunile șovăitoare ale colegilor cari-l precedase.

Este legitimă deci curiozitatea publicului de a afla vederile pățitului politic N. Cristea relativ la sanarea situațiunei politice încurcate de astăzi, când nu mai există nici o autoritate, care să pôtă vorbi în numele partidului național.

Dl Cristea istorisese multe lucruri vechi și nouă face alusiuni la multe exemple din istorie potrivite și mai puțin potrivite. Consecvențele cele trage din ele însă nu sunt toate logice, și cu deosebire aprecierile lor față de Viena sunt chiar contrare vederilor opiniei publice esterne.

Cine s'ar pune a-l critica punct de punct, cu cea mai mare înlesnire ar putea să-i restorne toate consecvențele numai din exemple citate de el însuși.

În multe locuri apare de tot naiv, ici colea face pe diplomatul care știe lucruri mari, dară încă nu află timpul potrivit ca să le descopere, pretinde de repetate ori cu totă energia ca iute și degrabă să ne punem pe lucru, și când ne descopere marele secret: „ca ce să facem dară“, ne pomenim că în aspra scolară politică de 8 luni în Vaț a învățat ceva fra n-țozesce, dar pētra înțelepciunii tot nu o aflat, ci chiar urmând sfatul lui, în cazul cel mai bun tot acolo am rămânea unde suntem astăzi.

Deja în prefață comunică un esemplu, care ne denunță pe diplomatul, carele însă este în contrast cu direcțiunea politice românești după-cum o prezintă dl Cristea în textul propriu al broșurei.

Etă esemplul:

„În Germania „Național-Vereinul“ ne agită pe la anii 1860 pentru Germania cu Prusia în frunte și cu Austria dată afară din federațiunea germană. În mijlocul acestei agitațiuni apare Bismark ministru președent prusian în Viena. Se preumblă de braț cu contele Rechberg, ministru austriac de externe. Urmăză alianța austro-prusiană, și

pe urmă cooperatiunea (1864) pentru Schleswig-Holstein contra Daniei. Agitațiunea pentru Germania cu Prusia în frunte, devenise o „închipuire” a acelor ce nu se „pricep” la politică: Cu toate acestea, nu mai departe decât după doi ani (1866) a avut loc vestitul resboiu „frătesc” prin care Austria a fost dată afară din Germania.

De acestea se mai pot întâmpla dice dl Cristea — și de aceea țin că nu este superfluă observarea aceluia, mai ales în timpuri încurcate, cum sunt cele din zilele noastre.

Ne-a ramas dator însă dl Cristea cu prezentarea Bismakului nostru în analogia între poporul român de aici și între statul Prusia vrând nevrând își citează în memoria cunoscuta fabulă alui Esop despre „Rana ruptă”.

Ca un fir roșu se estinde peste întreaga broșură cultivarea tradiționalei loialități a poporului român către Viena, pe carea se vede a o lua în apărare față cu „moderații”.

În punctele I și II polemizează cu cei ce afirmă că „ceștiunea naționalităților” nu există.

În punctul III ajunge la momentul subșternerei Memorandului.

„Ajungi la momentul subșternerei Memorandului, am ajuns la un moment, asupra cărui planază încă un mister”.

„Nu ne vine a crede că numai sforțările magiarilor și calumniile lor au determinat pe monarch a nu primi deputațiunea, a nu primi cel puțin Memorandul dus spre subșternere”.

Arată apoi faptele resboinice ale Românilor din anii 1848—1849, pentru care au obținut dela monarchul distincțiunea tipărită în aur „Für standhaftes Ausharren in der beschworenen Treue”, apoi tot asemenea fapte în războaiele din 1859 și 1866 pentru care nu numai monarchul ci chiar și archiducii s'au exprimat cât se poate de favorabil despre virtutea militară a „feciorilor nostri”.

„Ce dar, a putut hotărî pe monarch a nu primi deputațiunea sau Memorandul ei, mai ales după ce deputațiunea prin o telegramă specială și-a exprimat lealitatea într'un mod încât mai leal nu s'a putut?” esclămă autorul

apoi repetă: „Un mister planază asupra acestei afaceri enigmatice”.

Nu! dl Cristea, aci nu planază nici un mister.

Dl Al. Mocsonyi vi-o a spus din capul locului atunci, când primind întrăgă propunerea lui pentru facerea și prezentarea Memorandului la Corónă, cu privire la timp ați preferit a primi dela E. Brote „fără amânare”, — că în situațiunea politică de atunci nu veți putea străbate până la Corónă. Va spus și ați trebuit să știți și Dvóstrá, că regele Francisc Iosif de astăzi nu mai este împăratul Francisc Iosif din 1848—1849 și din 1859 și 1866, ci este Rege încoronat al Ungariei cu guvern răspundător parlamentar și că dacă guvernul seu ungar nu vea deschide calea către Burgul din Viena nici porțile Burgului nu vise vor deschide.

Dvóstrá ați ținut că Brote mai bine se „pricepe” la politică decât Mocsonyi, ați abandonat pe acesta și pe cei mulți cari erau de vederile lui, și ați urmat pe Brote, ca involuntar se justifică pe Mocsonyi.

Nu acesta este enigma dl Cristea, ci enigmă este pentru cei mai mulți români — nu pentru toți — **motivul** care v'a îndemnat pe dvóstrá să credeți și să faceți și pe alții să creadă, că în situațiunea politică de atunci **Corónă așteptă Memorandul cu brațele deschise**, pentru că asta era losinca.

Dar să vedem tot în acest punct și pe diplomatul:

„Nu scrutăm de astădată dice autorul cercând a desvăli cauzele misterului. Ne mărginim a dice: Procesul prin care Monarchia austro-ungară trece, e departe încă de a fi încheiat. Nici nu se va încheia așa curând și așa ușor”. Monarchia Austro-Ungară, după ce a contribuit negativ la străformarea hartei europene, în curând se va vedea chemată a coopera activ la aceeași operă”. „Monarchia noastră deci va avea o misiune salutară în Peninsula Balcanică”. „Veni-va timpul, când se va pute discuta pe față asupra enig-

mei vieneze; când nimenea nu va mai avea temerea, că discuțiunea pe față va conturba cercurile politice și va zădărnici probleme de cea mai mare importanță politică”.

Nu voim se tragem la îndoială legăturile diplomatice ale dl Cristea cu Cercurile în care se clocește recitificarea chartei europene, pentru că știut este pe aici, că adoratorii d sale îl tacsau încă înainte de nascerea Memorandului de „Bismark” al Românilor, — ca laici în ale diplomației însă, ne permitem a observa, că o astfel de problemă a Monarchiei noastre ar fi fost cel mai puternic motiv pentru primirea Memorandului din partea Corónei.

(Va urma).

Convocare

Adunarea generală a despărțământului Sas-Sebeș al asociațiunii transilvane, pentru literatura și cultura poporului român, se convăcă pe Duminică în 9 Iunie a. c. n. în comuna Șugag.

La această adunare se invită cu totă onórea toți membri, precum și toți amicii și binevoitorii acestei instituțiuni.

Onoratele agenturi sunt rugate, a îngriji pentru încasarea tacselor dela membri, a întreprinde colecte în comunele lor, în favorul asociațiunii și tacele încasate precum și colectele adunate a le preda cu ocaziunea ținerii adunării gen. a despărțământului.

S. - Sebeș, în 16 Maiu 1895.

Dr. P. Isacu, Z. Mureșan,
director. secretariu.

Diverse.

Pungași din Londra stau, se întrecă pe colegii lor din Berlin și Paris. Un călător povestesc, că într'una din zilele trecute stetea înaintea galantarului unei prăvălii, când s'a pomeni deodată încungiuat de o duzină de pungași. Cât dăci ce faci — portofelul lui din buzunar dispără. Eu pusei mâna pe unul dintre ei, care era mai aproape, când veni spre mine un domn bine îmbrăcat și îmi dișe: „Mă tem, că ai pierdut ceva dle” — Pierdut (!) răspunsei eu — în tot cazul

și pungașul asta negă, că mi-a furat portofelul, deși el face de un pătrar de oră pe sentinela buzunarului meu”.

— „Îmi permiți să te întreb, cam până la ce sumă era în portofel?” — „Au fost exact 14 guinee în aur”. „Cunosc dta numărul bancnotelor, ca să poți aduce această la cunoștința băncii, ca să ți-le oprească?” — „Numărul nu-l știu”. — „Atunci dle meu” — adăuse omul care acum îl compătinea — „eu unul îți sunt recunoscător pentru această deslușire. Mișelul care ți-a furat portofelul așteptă morții, că el a găsit numai 2 guinee. Noi suntem trei și ar veni prea puțin pe unul”. — Când mă pregăteam să-i câmpesc una, — povestesc mai departe negustoriul — a dispărut într'o stradă laterală. Într'aceea s'a strîns o mulțime de oameni în giurul nostru și omul, pe care-l țineam de guler, aștepta să vadă un polițist căruia me piri pentru că l-am atacat pe stradă! Uitându-mă la el mai cu atențiune, mi se pără, că e într'adevăr un om foarte liniștit, și cinstit și mă căiam, că l'am tacsat de hoț. Li cerui ertare și me oferii să-i dau satisfacțiunea cuvenită. El s'a jură că e un lucru mare pentru un gentleman, deși decădă din punct de vedere material, să fie acuzat în public pentru furt. În fine s'a învoi cu o despăgubire de 20 guinee. Din norocire cunosceam un comerciant în Londra, dela care cerui banii împrumut. Când i-am pus în mână, nobilul gentleman dișe: „Fămi plăcerea, și nu le spune celorlalți doi prieteni ai mei bazaconia asta, căci ea este numai o ceștiune privată între noi amândoi. Acum însă trebuie să me grăbesc, ca să nu perd a treia parte din banii găsiți în portofelul Dtale”.

Mai nou.

București, 4 Iunie n. Concertul „Reuniunii de muzică din Sibiiu”, dat Duminică seara la „Ateneu”, a reușit pe deplin. Domnului dirigent G. Dima i-s'au făcut mari ovațiuni, oferindu-i-se și o cunună de argint. Pentru astăzi i-s'a acordat dlui Dima o audiență la M. S. regele Carol. Astă-seară se va da al doilea concert.

București, 5 Iunie n. Concertul dat ieri în sala Atheneului a succedat grandios. D-nul Dima a fost chemat de donșori în logia reginei. După concert a fost banchet în onórea reuniunii dat de societatea damelor.

Nr. 418 prot.

[65] 3—3

CONCURS.

Devenind vacant postul de paroch din parochia de a III-a clasă Vurper, pentru ocuparea aceluia se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în foia archidieceșană „Tel. Roman”.

Emolumentele împreunate cu acel post, sunt cele prescrise în regulamentul pentru parochii de clasa III.

Cei ce voiesc a reflecta la acel post, vor avea să și asternă suplicile de concurs instruite conform normelor în vigoare la subsemnatul oficiu protopresbiterial în termenul deschis.

Sibiiu, 26 Aprile, 1895.

Oficiul protopresbiterial gr. or. al Sibiiului în conțelegere cu comitetul parochial.

Ioan Papin,
protopresb.

Turnătoria de clopote și de metal a lui

Antoniou Novotny

în Timișoara — Fabrică

se recomandă spre pregătirea clopotelor nouă, precum la turnarea de nou a clopotelor stricate, mai departe spre facerea de clopote întregi armonioase, pe lângă garanță pe mai mulți ani, provădute cu adjuștări de fer bătut, construite spre a le întorče cu ușurință în ori ce parte, îndată ce clopotele sunt bătute de o lăture prin ceea-ce sunt mântuite de crepare.

Cu deosebire recomand

clopote patentate găurite

de mine inventate și mai de multe ori premiate, cari au un ton mai intensiv, mai limpede, mai plăcut și cu vibrarea mai voluminoasă decât clopotele turnate după sistemul vechiu, așa, că un clopot patentat cu 300 kg. este egal în tonul unui clopot de 400 kg. făcut după sistemul vechiu. Mai departe se

recomandă spre facerea scaunelor de fer bătut, de sine stătător, — spre preadiustarea clopotelor vechi cu adjuștare de fer bătut, — ca și spre turnarea de tóce de metal. Clopote în greutate de 300 kg. și mai jos se află totdeauna gata în magazin.

[43] 6—21

Preș-curanturi ilustrate se trimit la cerere gratuit și franco.

Sortirea în 13 Iunie a. c.

Marea loterie de Hamburg. încuviințată și garantată din partea statului, oferă în cel mai favorabil mod un câștig principal de

500,000 mărci.

Avantajoasă împărțire a noului plan este astfel întocmită, că în decursul alor puține luni vin la sortire 7 clase de 115.000 losuri cu 57.000 câștiguri în suma totală de

11,348.795 mărci

între cari obvin câștiguri principale de până la

500.000 mărci

și anume:

1 câștig	á 300.000
1 "	" 200.000
1 "	" 100.000
2 câștiguri	" 75.000
1 câștig	" 70.000
1 "	" 65.000
1 "	" 60.000
1 "	" 55.000
2 câștiguri	" 50.000
1 câștig	" 40.000
3 câștiguri	" 20.000
21 "	" 10.000
56 "	" 5000
106 "	" 3000
231 "	" 2000
812 "	" 1000
1415 "	" 400
39755 "	" 155
15290 câșt.	á 300, 200, 150, 134, 100, 98, 69, 42, 20, de mărci.

Dintre câștigurile evidente aci, vin la sortire 2000 din clasa primă, cu suma totală de 117.200 mărci.

Câștigul principal din I clasă e de 50.000 mărci și se urcă în a II-a clasă la 55.000, în a III-a clasă la 60.000, în a IV-a cl. la 65.000, în a V-a clasă la 70.000, în a VI-a clasă la 75.000, în a VII-a clasă până la 500.000, special însă până la 300.000 și 200.000 mărci.

Cea mai de aproape sortire de I clasă a acestei mari loterii, garantată de stat, este fixată oficios și se va face

— **deja în 13 Iunie a. c.** —

pentru această sortire

1 sort original costă 6 mărci = 3 fl. 50 cr.
1/2 " " " 3 " = 1 " 75 "
1/4 " " " 150 " = " 90 "

Tóte comănde se efectuează la moment pe lângă anticiparea prețului sau încasarea aceluia cu rambursă și astfel fie-care amator primesce în mâinile proprii sortul original provădut cu insignele statului.

Deodată cu espedarea sortilor se trimit gratis și planurile oficioase și după fie-care sortire trimitem tuturor clienților nostri listele de câștiguri fără de a fi recerăți.

La cerere espedăm anticipand planul oficios franco și declarăm, că suntem gata a primi înapoi înainte de sortire toți sortii, ce nu vor veni pe lângă restituirea prețului.

Licuidarea câștigurilor se efectuează prompt conform planului și sub garanția statului.

Colectura noastră a fost de multe-ori favorisată de fortuna, căci am plătit clienților nostri adese-ori cele mai mari câștiguri ș. a. câștiguri de 250.000, 100.000, 80.000, 60.000, 40.000 mărci etc. etc.

E de provădut, că la o astfel de întreprindere pusă pe o basă atât de solidă, participarea va fi cât se poate de mare ne rugăm ca comănde pentru apropiata sortire să se facă cât mai îngrabă direct către

Kaufmann & Simon,

[71] 1—3 banca și casa de schimb în Hamburg.